

Sygnatura akt XII C 1087/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Poznań, dnia 25 kwietnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu XII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSO Anna Łosik

Protokolant:p.o. stażysty Anita Grześkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 28 marca 2018 r. w Poznaniu

na rozprawie sprawy z powództwa A. S. i G. S.

przeciwko (...) Sp. z o.o.z siedzibą w P.

o zapłatę

1. Powództwo oddała,
2. Zasądza od powodów na rzecz pozwanego kwotę 5.487zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.
3. Nakazuje ściągnąć od powodów na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Poznaniu kwotę 3.534,33zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych – wydatków związanych z opiniami biegłych.

SSO Anna Łosik

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 28 maja 2013 roku (k. 1- 142) A. S. i G. S. wnieśli o zasądzenie od (...) sp. zo.o z siedzibą we P. kwoty 100.000zł z ustawowymi odsetkami od dnia 27 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty, zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pisma powodowie wskazali, że Sejmik Województwa (...) uchwalił uchwałę nr XVIII/302/12 z dnia 30 stycznia 2012 roku w sprawie utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla lotniska P.- Ł. w P., która jest głównym źródłem ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości przez powodów. Powodowie są właścicielami następujących nieruchomości znajdujących w się w (...) położonych:

- a) w P. przy ulicy (...), stanowiącej działkę nr (...), obręb P., dla której Sąd Rejonowy P.S. M.w P., V Wydział Ksiąg Wieczystych Prowadzi księgę wieczystą o numerze (...),
- b) w P. przy ulicy (...), stanowiącej działkę nr (...), obręb P., dla której Sąd Rejonowy P. (...)w P., V Wydział Ksiąg Wieczystych Prowadzi księgę wieczystą o numerze (...),
- c) w P. przy ulicy (...), stanowiącej działkę nr (...), obręb P., dla której Sąd RejonowyP. (...)w P., V Wydział Ksiąg Wieczystych Prowadzi księgę wieczystą o numerze (...).

Ponadto strona powodowa doprecyzowała, iż domaga się kwoty 20.000zł tytułem odszkodowania za zmniejszenie wartości nieruchomości numerze KW (...), 10.000zł tytułem odszkodowania za nakłady konieczne do poniesienia dla zapewnienia właściwego klimatu akustycznego w budynku posadowionym na nieruchomości powodów o numerze KW numerze (...), 20.000zł tytułem odszkodowania za zmniejszenie wartości nieruchomości o numerze KW (...), kwoty 10.000zł tytułem odszkodowania za nakłady konieczne do poniesienia dla zapewniania właściwego klimatu

akustycznego w budynku posadowionym na nieruchomości o numerze KW (...), 25.000zł tytułem odszkodowania za zmniejszenie wartości nieruchomości o numerze KW (...), 15.000zł tytułem odszkodowania za nakłady konieczne do poniesienia dla zapewnienia właściwego klimatu akustycznego w budynku posadowionym na nieruchomości powodów o numerze KW (...). Powodowie wywodzili, że szkoda w postaci zmniejszenia się wartości nieruchomości, wynika z faktycznego oddziaływania lotniska, które emituje hałas niepozwalający dotrzymać standardów jakości środowiska na terenach leżących w jego sąsiedztwie, w takim stopniu, że zaistniały podstawy do utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania obejmujące sąsiednie nieruchomości. Nadto z uwagi na wprowadzenie obszaru ograniczonego użytkowania doszło do zmniejszenia wartości nieruchomości należących do powodów. Doszło do ograniczenia prawa do rozporządzania nieruchomością, zawyżwszy bowiem na zastój na lokalnym rynku nieruchomości związany niewątpliwie z utworzeniem obszaru ograniczonego użytkowania i zdobyciem wiedzy o tym fakcie przez potencjalnych nabywców nieruchomości, skorzystanie z tego prawa staje się iluzoryczne. Nie ma bowiem chętnych do kupowania nieruchomości na tym obszarze, ich znalezienie wymagałoby zgodzenia się na rażąco niską cenę. Podstawy prawnej swych roszczeń powodowie poszukiwali w treści art.129 ust.2 prawa ochrony środowiska oraz art.435kc.

Pozwany w odpowiedzi na pozew z dnia 10 lipca 2013 roku (k. 148- 228) wniósł o oddalenie powództwa w całości, zasądzenie solidarnie od powodów na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa.

W pierwszej kolejności w treści pisma pozwany podniósł iż z treści załączonych przez powodów odpisów ksiąg wieczystych nie wynika, że którakolwiek nieruchomość jest nieruchomością zabudowanymi budynkami. Ujawniony księdze wieczystej stan sprawy stoi zatem w sprzeczności z twierdzeniem powodów o zagospodarowaniu działek budynkami mieszkalno- usługowymi. Powyższe wskazuje na brak legitymacji procesowej powodów do wytoczenia powództwa.

Nadto pozwana zakwestionowała znaczenie przywołanego przez powodów orzecznictwa, poruszającego kwestie obszarów ograniczonego użytkowania ustanowionych dla lotniska wojskowego P.- K. oraz dla (...) im. (...) w W., albowiem mają dla przedmiotowej sprawy ograniczone znaczenie. Wszystkie zapadły na kanwie zgoła odmiennych stanów faktycznych, dotyczących w szczególności lotniska wojskowego w K..

Pozwana podniosła również, że w odróżnieniu od lotniska w K., lotnisko, na którym pozwana prowadzi działalność jest lotniskiem cywilnym, które nie generuje takiego hałasu jak w przypadku lotniska wojskowego i związanego z nim ruchów samolotów myśliwskich F-16, a bliskość lotniska cywilnego podobnie jak dworca kolejowego może wręcz zwiększać wartość nieruchomości na rynku nieruchomości jako dobrze skomunikowanego ze środkami transportu.

Odwołując się do żądania powodów pozwany wskazał, że domagają się oni odszkodowania zarówno na podstawie art. 435 kc w związku z art. 322 ustawy prawo ochrony środowiska jak również na podstawie art. 129 poś, z czym nie może się zgodzić. Nadto przywołał orzeczenie Sadu Najwyższego (SN postanowienie z dnia 09 kwietnia 2010 roku, sygn. akt III CZP 17/10) który zwrócił uwagę, że przepisy art., 435 kc w związku z art. 322 (...) i art. 129 (...) przewidują rozłączne reżimy odpowiedzialności. W konsekwencji nie jest możliwe dochodzenie wyrównania szkody z powołaniem zarówno na przepisy (...) jak i kc.

Ponadto odwołując się do żądania odszkodowania za spadek wartości nieruchomości, pozwana podniosła, że samo wprowadzenie obszaru ograniczonego użytkowania nie przesądza automatycznie o jej odpowiedzialności, albowiem odszkodowanie służy za konkretną szkodę, która powstała w związku z ograniczeniem sposobu korzystania z nieruchomości. W ocenie pozwanej, strona powodowa nie wykazała tak powstania szkody jak również związku przyczynowego pomiędzy ewentualną szkodą a utworzeniem (...).

Pozwana podkreśliła też, że objęcie obszarem ograniczonego użytkowania zabudowy mieszkaniowej położonej w strefie wewnętrznej (...) miało na celu zagwarantowanie dodatkowej ochrony dla nieruchomości położonych w najbliższym otoczeniu lotniska i skutkowało nałożeniem na pozwaną dodatkowych obowiązków związanych z kontrolą akustyczną. Pozwana podniosła również, że Uchwała nie wprowadziła dla nieruchomości stanowiącej własność

powodów żadnych ograniczeń w zakresie przeznaczenia terenu ani żadnych ograniczeń co do sposobu korzystania z niego. W odniesieniu do modelu akustycznego przyjętego do wyznaczenia (...) pozwana wskazała, że przy tworzeniu (...) przyjęto teoretyczną, hipotetyczną i najgorszą prognozę portu lotniczego do 2034 roku, w oparciu o którą ustalono maksymalny poziom hałasu dopuszczalny w obszarze. Tym samym – zdaniem pozwanej – uwzględniono duży zapas bezpieczeństwa i ewentualny rozwój jej przedsiębiorstwa. Pozwana wymieniła również podejmowane przez siebie działania mające na celu ograniczenie poziomu hałasu dotyczące m.in. ograniczenie liczby operacji lotniczych w porze nocnej oraz wprowadzenie procedury koordynacji lotów, przez co zachowane są wytyczne wynikające z decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych.

Strona pozwana zakwestionowała także roszczenie strony powodowej o zapłatę żądanej kwoty rewitalizacji akustycznej nieruchomości, gdyż zdaniem pozwanej strona powodowa nie jest narażona codziennie na hałas na poziomie górnej granicy dopuszczalnej w obszarze. Nadto wskazała, że uchwała nie obejmuje swym zakresem normowania poziomu hałasu w odniesieniu do zabudowy mieszkaniowej położonej w strefie zewnętrznej.

Pozwana wskazała, że z uwagi na wprowadzenie (...) podjęła szereg działań mających na celu ograniczenie poziomu hałasu. Nadto została wprowadzona procedura koordynacji lotów, efektem czego jest nie tylko zachowanie wytycznych wynikających z decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, ale także znaczące zmniejszenie uciążliwości funkcjonowania portu w porze nocnej.

Strona powodowa w piśmie z dnia 14 sierpnia 2013 roku (k. 235- 244) podtrzymała wszelkie twierdzenia i wnioski podniesione w pozwie, w szczególności wnioski o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłych z dziedziny szacowania nieruchomości, akustyki i budownictwa na okoliczność określenia wysokości zmniejszenia wartości nieruchomości powodów oraz na okoliczność rodzaju i wartości nakładów, jakie zobowiązana jest ponieść strona powodowa związku z utworzeniem obszaru ograniczonego użytkowania w wyniku funkcjonowania i rozbudowy lotniska P.- Ł., przy czym sporządzając opinię biegli winni w drodze oględzin określić istniejący stan faktyczny nieruchomości oraz uwzględnić dowody zgromadzone w sprawie.

W piśmie procesowym z dnia 01 października 2013 roku (k. 269- 293) pozwana min. wskazała, że wobec przedłożenia przez powodów dokumentów wykazujących fakt zabudowania nieruchomości objętych pozwem nie kwestionuje legitymacji powodów do wytoczenia powództwa.

W oku postępowania strony podtrzymywały swoje stanowiska procesowe.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Lotnisko P. - Ł. powstało w 1913 r. jako pruskie lotnisko wojskowe w Ł. pod P.. W latach 1931 - 1938 nastąpiła rozbudowa cywilnej części lotniska, port w Ł. stał się drugim po W. - O. lotniskiem w kraju.

Rozwój lotniska w kolejnych dziesięcioleciach skutkowało wzrostem liczby pasażerów obsługiwanych przez port lotniczy. W 2000 r. skorzystało z niego 227.847 pasażerów, przy liczbie 13.225 operacji lotniczych. W 2008 r. natomiast z portu skorzystało już 1.274.679 pasażerów, a operacji lotniczych odnotowano w liczbie 23.609. W 2012 r. z portu skorzystało 1.595.221 pasażerów i odbyło się 25.261 operacji lotniczych.

Decyzją (...) Dyrektora Ochrony Środowiska w P. z dnia 28 lutego 2011 roku L. P. – Ł. zostało zobowiązane do utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania.

Lotnisko cywilne P. - Ł. jest własnością pozwanego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P..

Okoliczności bezsporne, a nadto dowód: kopia decyzji w przedmiocie środowiskowego uwarunkowania dla przedsięwzięcia „Rozbudowa i modernizacja (...)” (k. 176- 184), informacja dotycząca wdrożenia warunków realizacji projektu określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (197- 202), informacje o lotnisku, wydruki dotyczące ruchu na lotnisku, statystyki (k. 203- 209)

W dniu 30 stycznia 2012 roku Sejmik Województwa (...) podjął uchwałę nr XVIII/302/12 w sprawie utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla lotniska P. - Ł. w P..

Uchwała utworzyła obszar ograniczonego użytkowania dla lotniska P. - Ł. w P., którego zarządcą jest (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P.. Przedmiotowa uchwała wyznaczyła zewnętrzną granicę obszaru ograniczonego użytkowania na podstawie: (1) izolinii równoważnego poziomu dźwięku A dla pory dnia LAeqD = 55 dB, pochodzącego od startów, lądowań i przelotów statków powietrznych; (2) izolinii równoważnego poziomu dźwięku A dla pory nocy LAeqN = 45 dB, pochodzącego od startów, lądowań i przelotów statków powietrznych; (3) izolinii równoważnego poziomu dźwięku A dla pory dnia LAeqD = 50 dB, pochodzącego od pozostałych źródeł hałasu związanych z działalnością lotniska; (4) izolinii równoważnego poziomu dźwięku A dla pory nocy LAeqN = 40 dB, pochodzącego od pozostałych źródeł hałasu związanych z działalnością lotniska.

Na obszarze ograniczonego użytkowania wyodrębniono dwie strefy: (1) zewnętrzną, której obszar od zewnątrz wyznacza linia będąca granicą obszaru ograniczonego użytkowania, a od wewnątrz linia będąca obwiednią izolinii równoważnego poziomu dźwięku A dla pory dnia LAeqD = 60 dB oraz dla nocy LAeqN = 50 dB, pochodzącego od startów, lądowań i przelotów statków powietrznych oraz izolinii równoważnego poziomu dźwięku A dla pory dnia LAeqD = 55 dB oraz dla nocy LAeqN = 45 dB, pochodzącego od pozostałych źródeł hałasu związanych z działalnością lotniska; (2) wewnętrzną, której obszar od zewnątrz wyznacza linia będąca obwiednią, o której mowa w pkt 1, a od wewnątrz linia biegnąca wzdłuż granicy terenu lotniska.

W uchwale wprowadzono wymagania techniczne dotyczące budynków położonych w strefie wewnętrznej obszaru ograniczonego użytkowania w postaci: obowiązku zapewnienia właściwego klimatu akustycznego w budynkach z pomieszczeniami wymagającymi ochrony akustycznej poprzez stosowanie przegród budowlanych o odpowiedniej izolacyjności akustycznej. W uchwale wskazano, że przez odpowiednią izolacyjność akustyczną przegród budowlanych należy rozumieć izolacyjność akustyczną określoną zgodnie z Polskimi Normami w dziedzinie akustyki budowlanej z uwzględnieniem poziomu hałasu powodowanego przez starty, lądowania, przeloty statków powietrznych, operacje naziemne i inne źródła hałasu związane z funkcjonowaniem lotniska, przy zapewnieniu wymaganej wymiany powietrza w pomieszczeniu, a także wymaganej izolacyjności cieplnej. Wskazano również, że przez właściwy klimat akustyczny w budynkach rozumie się poziom dźwięku zgodny z obowiązującymi Polskimi Normami w dziedzinie akustyki budowlanej.

Powyższa uchwała weszła w życie w dniu 28 lutego 2012 r.

Okoliczności bezsporne, a nadto dowody: twierdzenia zawarte w pozwie i odpowiedzi na pozew, opinia o ewentualnym zmniejszeniu wartości rynkowej nieruchomości z dnia 22 czerwca 2015 roku (k. 467- 5174v)

Powodowie A. S. i G. S. są właścicielami nieruchomości położonych w P.:

a) przy ulicy (...), stanowiącej działkę nr (...), obręb P., dla której Sąd Rejonowy P. (...) w P., V Wydział Ksiąg Wieczystych Prowadzi księgę wieczystą o numerze (...),

b) przy ulicy (...), stanowiącej działkę nr (...), obręb P., dla której Sąd Rejonowy P. (...) w P., V Wydział Ksiąg Wieczystych Prowadzi księgę wieczystą o numerze (...),

c) przy ulicy (...), stanowiącej działkę nr (...), obręb P., dla której Sąd Rejonowy P. (...) w P., V Wydział Ksiąg Wieczystych Prowadzi księgę wieczystą o numerze (...).

Dowód: wydruk elektronicznej księgi wieczystej nr (...) (k. 96- 105), wydruk elektronicznej księgi wieczystej nr (...) (k. 106- 114), wydruk elektronicznej księgi wieczystej nr (...) (k. 115- 131), operat szacunkowy z dnia 19 czerwca 2015 roku (k. 433- 466), opinia o ewentualnym zmniejszeniu wartości rynkowej z dnia 22 czerwca 2015 roku (k. 467- 517), operat szacunkowy z dnia 22 lipca 2015 roku (k. 551- 592)

Na dzień wejścia w życie powołanej wyżej uchwały Sejmiku Województwa (...), nieruchomość położona przy ulicy (...) była zabudowana budynkiem handlowo- usługowym o dwóch kondygnacjach (parter i piętro) z 2006 roku, niepodpiwniczonym, wzniesionym w technologii tradycyjnej murowanej, z dachem wielospadowym krytym dachówką ceramiczną. Budynek wyposażony jest we wszystkie sieci miejskie. Droga dojazdowa do nieruchomości jest urządzona pokryta asfaltem, z chodnikiem po obu stronach ulicy, nieruchomość posiada dostęp do wszystkich sieci uzbrojenia technicznego. Bezpośrednie sąsiedztwo stanowi zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna oraz zabudowa handlowo-usługowa. Działka posiada kształt regularny, ukształtowanie terenu płaskie, łączna powierzchnia działki wynosi 1.262 m².

Opisywana nieruchomość zlokalizowana jest na obszarze ograniczonego użytkowania lotniska Ł. - ***działka położna jest w całości w strefie zewnętrznej.***

Przedmiotowa nieruchomość położona jest na obszarze, dla którego obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenów budownictwa mieszkaniowego w obrębie ulicy (...) w P. zatwierdzony uchwałą Rady Gminy T. nr XXI/144/95, z sierpnia 1995 rok. Teren działki stanowi tereny zabudowy mieszkaniowej z wydzielonym pasem wzdłuż ulicy (...).

Decyzją z dnia 31 sierpnia 2001 roku Starosta (...) zmienił swa wcześniejszą decyzję o pozwoleniu na budowę z 4 kwietnia 2000 roku i zatwierdził zamienny projekt budowlany budynku mieszkalno-hotelowego (z lokale mieszkalnym na piętrze). Następnie decyzją z dnia 29 maja 2006 roku udzielono powodowi, zezwolenia na użytkowanie budynku mieszkalno-usługowego. W 2007 roku powodowie zgłosili zmianę sposobu użytkowania budynku na budynek usługowo-handlowy, co zostało potwierdzone zaświadczeniem Starosty (...) z dnia 13 marca 2007 roku. Ani w dacie wejścia w życie (...), ani obecnie budynek w żadnej części nie był wykorzystywany mieszkaniowo. Powodowie wynajmują go podmiotowi prowadzącemu działalność gospodarczą.

Z uwagi na fakt, że przedmiotowa nieruchomość jest zabudowana obiektem o funkcji usługowej niemieszkalnej, nadto położona jest w strefie zewnętrznej strefy (...) Ł., gdzie nie ma przekroczeń parametrów poziomów hałasu określonych Rozporządzeniem Ministra Środowiska, jak również biorąc pod uwagę fakt, że wolny teren działki nie jest w przypadku takich obiektów użytkowany jako ogród rekreacyjny, jak to ma miejsce w przypadku nieruchomości mieszkaniowych, nie dochodzi do utraty wartości przedmiotowej nieruchomości.

Dowód: decyzje k.735-736, k.737, umowa najmu k.707-717, zaświadczenie k.738, pismo z dnia 02 maja 2013 roku z Urzędu Marszałkowskiego Województwa (...) (k. 132- 139) opinia o ewentualnym zmniejszeniu wartości rynkowej nieruchomości z dnia 22 czerwca 2015 roku (k. 467- 5174v), zeznania biegłego J. W. (e-protokół z dni 14 października 2015 roku k. 697)

Na dzień wejścia w życie powołanej wyżej uchwały Sejmiku Województwa (...), obiekt posadowiony na nieruchomości położonej przy ulicy (...) był w budowie (stan surowy otwarty). Decyzją z dnia 29 października 2010 roku Starosta (...) zatwierdził projekt budowlany i wydał pozwolenie na budowę budynku magazynowo -biurowego. Przedmiotowa działka jest obecnie zabudowana budynkiem handlowo – usługowym (aktualnie wynajmowanym przez powodów podmiotowi gospodarczemu), dwu kondygnacyjnym z 2011 roku, niepodpiwniczonym, wzniesiony w technologii tradycyjnej murowanej, z dachem płaskim krytym papą. Budynek wyposażony jest we wszystkie sieci miejskie. Droga dojazdowa do nieruchomości jest pokryta asfaltem, z chodnikiem po jednej stronie ulicy, nieruchomość posiada dostęp do wszystkich sieci uzbrojenia technicznego. Bezpośrednie sąsiedztwo stanowi zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. Działka posiada kształt regularny, wydłużony, ukształtowanie terenu płaskie, łączna powierzchnia działki wynosi 1.459 m².

Opisywana nieruchomość znajduje się na (...) ograniczonego (...) - działka położona jest na granicy stref wewnętrznej i zewnętrznej, przy czym sam budynek zlokalizowany jest w strefie zewnętrznej.

(...) z lokalizowana jest na terenie, który na mocy zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego P. rejon ul. (...) i drogi krajowej nr (...), zatwierdzonego uchwałą Rady Gminy T. nr (...), z dnia 24 września 1996 roku przeznaczony został pod zabudowę mieszkaniowej i tereny produkcyjno- składowe

Z uwagi na fakt, że przedmiotowa nieruchomość jest położona na granicy stref zewnętrznej oraz wewnętrznej i jest zabudowana obiektem wykorzystywanym wyłącznie na cele komercyjne położonym w całości w strefie zewnętrznej, nie doszło do utraty jej wartości w związku z wprowadzeniem (...). wartości .

Dowód: pismo z dnia 02 maja 2013 roku z Urzędu Marszałkowskiego Województwa (...) (k. 132- 139), decyzja o pozwoleniu na budowę k.266, umowa najmu k.702-706, operat szacunkowy z dnia 19 czerwca 2015 roku (k. 551-592), częściowo opinia o e zmniejszeniu wartości rynkowej nieruchomości z dnia 22 czerwca 2015 roku (k.518-559), zeznania biegłego J. W. (e-protokół z dni 14 października 2015 roku k. 697)

Na dzień wejścia w życie powołanej wyżej uchwały Sejmiku Województwa (...), nieruchomość położona przy ulicy (...) była zabudowana budynkiem handlowo-usługowym (wynajmowanym przez powodów na prowadzenie działalności gospodarczej), jednokondygnacyjnym z 2004 roku, niepodpiwniczonym, wzniesionym w technologii tradycyjnej murowanej, z dachem płaskim krytym papą. Budynek jest wyposażony we wszystkie sieci miejskie. Droga dojazdowa do nieruchomości urządzona - utwardzona asfaltem, kostką brukową, z chodnikiem po jednej stronie ulicy. Nieruchomość posiada dostęp do wszystkich sieci uzbrojenia technicznego. Bezpośrednie sąsiedztwo stanowi zabudowa mieszkaniowo jednorodzinna oraz zabudowa handlowo- usługowa. Działka posiada kształt regularny, ukształtowanie terenu płaskie, łączna powierzchnia działki wynosi 813 m².

Przedmiotowa nieruchomość znajduje się na obszarze ograniczonego użytkowania lotniska Ł., na granicy stref wewnętrznej i zewnętrznej. Przez budynek zlokalizowany na działce przebiega granica stref. Budynek wykorzystywany jest wyłącznie komercyjnie.

Z uwagi na fakt, że opisywana nieruchomość jest położona na granicy stref zewnętrznej oraz wewnętrznej i jest zabudowana obiektem wykorzystywanym wyłącznie na cele komercyjnej, nie doszło do utraty jej wartości w związku z wprowadzeniem (...). wartości .

Nieruchomość położona jest na obszarze, dla którego obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenów budownictwa mieszkaniowego w obrębie ulicy (...) w P. zatwierdzonego uchwałą Rady Gminy T. nr XXI/144/95 z sierpnia 1995 roku. Teren przedmiotowej działki stanowi tereny zabudowy mieszkaniowej z wydzielonym pasem usług wzdłuż ulicy (...).

Dowód: pismo z dnia 02 maja 2013 roku z Urzędu Marszałkowskiego Województwa (...) (k. 132- 139), umowa najmu k.718-726, operat szacunkowy z dnia 22 lipca 2015 roku (k.433-466), częściowo opinia o e zmniejszeniu wartości rynkowej nieruchomości z dnia 22 czerwca 2015 roku (k. 400-432), zeznania biegłego J. W. (e-protokół z dni 14 października 2015 roku k. 697)

Żaden z budynków nie ma obecnie charakteru mieszkalnego co powoduje, że budynki te nie podlegają ochronie akustycznej w godzinach nocy. Norma (...) określa dopuszczalne wartości poziomu hałasu i dla godzin dnia wynoszą: dla sali sklepowej $L_{Aeq,D,T8h} = 50$ dB, dla pomieszczeń administracyjnych $L_{Aeq,D,T8h} = 40$ dB, dla pomieszczeń do pracy umysłowej i wymagającej koncentracji uwagi $L_{Awq,D,T8h} = 35$ dB.

Ograniczenia i niedogodności w wykorzystywaniu nieruchomości zgodnie z przeznaczeniem są związane między innymi z hałasem lotniczym, którego wartość przekracza granice hałasu wyrażonego wskaźnikiem równoważnego poziomu dźwięku dla pory dnia **$L_{AeqD} = 60$ dB** pochodzącego od startów, lądowań i przelotów statków powietrznych, ustalonego we wskazanej wyżej uchwale.

W miejscu położenia nieruchomości powodów przy ulicy (...) równoważny poziom dźwięku A wynosi w dzień 58 dB, przy ulicy (...) równoważny poziom dźwięku A wynosi w dzień 58 dB, przy ulicy (...) równoważny poziom dźwięku A wynosi w dzień 54 dB.

Izolacyjność akustyczna każdego budynku jest wystarczająca dla ochrony akustycznej budynku w porze dnia. Nadto istniejąca izolacyjność akustyczna przegród jest również wystarczająca albowiem każdy z budynków spełnia funkcje usługowe.

Na nieruchomościach należących do powodów, położonych w P. przy ulicy (...) dotrzymane są normy dotyczące dopuszczalnych poziomów hałasu w porze dnia, natomiast przekroczone są normy wartości hałasu dla godzin nocy. Budynki zarówno w dacie wejścia w życie (...), a także obecnie miały i mają charakter handlowo-usługowy, nie spełniały i nie spełniają obecnie funkcji mieszkalnych, a więc nie obejmuje ich ochrona przed hałasem w czasie nocy.

Dowód: opinia biegłego akustyka z lutego 2017 roku (k. 851- 886), zeznania biegłego T. W. z dnia 15 września 2017 roku, informacja biegłego J. W. k.399. zeznania biegłego J. W. (e-protokół z dnia 14 października 2015 roku k. 697)

Przedstawiony stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dowodów.

Sąd dał wiarę powołanym wyżej dokumentom oraz ich odpisom i kserokopiom, albowiem nie były przez strony kwestionowane, jak również nie budziły wątpliwości Sądu. Podkreślić przy tym należy, że zgodnie z art. 244 § 1 kpc dokumenty urzędowe, sporządzone w przepisanej formie przez powołane do tego organy władzy publicznej i inne organy państwowe w zakresie ich działania, stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone. Z kolei w świetle art. 245 kpc dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie.

Zeznaniom T. J. oraz G. B. nie sposób odmówić wiarygodności, niemniej jednak treść ich zeznań nie była przydatna dla ustalenia istotnych okoliczności faktycznych w niniejszej sprawie. Tak samo odnieść należy się do zeznań powoda A. S..

Sąd dokonując ustaleń opierał się przede wszystkim na treści i wnioskach opinii biegłych J. W. oraz T. W..

Dokonując ustaleń co do zmniejszenia wartości rynkowej każdej z nieruchomości powodów Sąd oparł się na opinii biegłego sądowego J. W. oraz ustnych wyjaśnieniach biegłego złożonych na rozprawie w dniu 14 października 2015 roku, aczkolwiek nie wszystkie wnioski biegłego podzielił.

Jeśli chodzi o opinię biegłego J. W., a dotyczącą ewentualnego spadku wartości nieruchomości przy ulicy (...) to biegły uznał, że z uwagi na funkcję komercyjną nieruchomości i jej położenie w strefie zewnętrznej spadek wartości nieruchomości nie nastąpił. Ta konkluzja biegłego została przez pozwanego zaakceptowana. Przyjąć należy, że także strona powodowa nie negowała tego rodzaju stanowiska, ale przekonywała, że z uwagi na potencjalną możliwość zmiany funkcji budynku z komercyjnej na mieszkalną biegły winien oszacować spadek wartości nieruchomości przyjmując funkcję mieszkalną budynku. Tak sformułowany wniosek Sąd oddalił uznając, że sama potencjalna możliwość zmiany sposobu użytkowania budynku nie może stanowić podstawy dla przyjęcia wniosku o utracie wartości nieruchomości (o czym, będzie jeszcze mowa w dalszej części uzasadnienia). Strona powodowa pierwotnie wносиła o zlecenie biegłemu sporządzenia opinii przy zastopowaniu metody dochodowej (k.683-684), ale ostatecznie wniosku tego nie podtrzymała (zobowiązanie z rozprawy k.1001, pismo powoda k.1005-1006).

W ocenie Sądu J. W. badając, czy doszło do utraty wartości także pozostałych dwóch nieruchomości należących do powodów (leżących na granicach stref) winien zastosować takie samo podejście jak w wypadku nieruchomości przy ul. (...) prowadzące do konkluzji, że nie doszło do spadku wartości nieruchomości. W tym zakresie Sąd w całej rozciągłości podzielił stanowisko strony pozwanej zawarte w pismach zawierających zarzuty do opinii. Słusznie podniósł pozwany, że w tych przypadkach znajdzie zastosowanie §6 ust. 1 uchwały Sejmiku, co oznacza, że budynki położone na spornych nieruchomościach nie mogą być oceniane analogicznie do położonych w strefie wewnętrznej jako, że w żadnym z nich nie ma części mieszkalnej. Tym samym budynki należy kwalifikować jak położone w strefie zewnętrznej. Nota bene

budynek położony przy ul. (...) w istocie w całości zlokalizowany jest w całości w strefie zewnętrznej, a budynek przy ul. (...) na granicy stref wewnętrznej i zewnętrznej (przy czym nie ma w nim części mieszkalnej). Zwrócić należy uwagę, że biegły w swych zeznaniach przyznał, że kwalifikacja budynków do określonych stref w tym wypadku zależy od interpretacji obowiązujących przepisów, a zatem ta okoliczność winna być oceniona przez Sąd. Sąd zauważa, że biegły na poparcie swego stanowiska podniósł, że uchwała Sejmiku odwołuje się w swej treści do Rozporządzenia Ministra Środowiska z 14 czerwca 2007 roku w sprawie dopuszczalnych norm hałasu w środowisku. Zważyć jednak trzeba, że odwołanie, na które powoływał się biegły, zawarte w §2 pkt 6 zawiera definicję terenów o podwyższonych wymaganiach akustycznych odwołując się do terenów wymienionych w tabeli 1 poz. 2 i 1 oraz tabeli 2 poz. 1. W wymienionych pozycjach tabeli mowa jest zaś wyłącznie o uzdrowiskach, terenach zabudowy mieszkaniowej, terenach zabudowy związanych ze stałym pobytem dzieci i młodzieży, terenach domów opieki społecznej, terenach szpitali w miastach. Tereny zabudowy usługowo-mieszkaniowej wymienione są natomiast w tabeli 1 poz. 3d) i tabeli 2 poz. 2 c) w pozycja.

Ustalenia faktyczne w sprawie Sąd oparł także na opinii biegłego sądowego T. W. w zakresie, w jakim biegła ustaliła, czy na nieruchomościach powodów dochodzi do przekroczenia dopuszczalnych norm hałasu oraz czy izolacyjność akustyczna budynków jest wystarczająca. Wnioski opinii są jasne i logiczne. Nie budził wątpliwości przyjęty tok rozumowania biegłej, Sąd nie miał też wątpliwości co do tego, że biegła posiada kompetencje i doświadczenie potrzebne do wydania opinii w sprawie. Opinia została sporządzona przez biegłego dysponującego wiedzą i doświadczeniem w sporządzaniu opinii w analogicznym sprawach związanych z wprowadzeniem obszaru ograniczonego użytkowania. Opinia nie została nadto zakwestionowana przez żadną ze stron postępowania. Z przedmiotowej opinii wynika jednoznacznie, że na nieruchomościach powodów nie dochodzi do przekroczenia norm hałasu w porze dziennej, a w porze nocnej o przekroczeniach można byłoby mówić tylko wtedy, gdyby budynki kwalifikować jako mieszkalne.

Wskazać trzeba, że biegła nie dokonała własnych pomiarów poziomu hałasu celem ustalenia, czy na nieruchomościach powodów dochodzi do faktycznego przekroczenia norm dopuszczonych w strefie ograniczonego użytkowania (i w tym zakresie oparła się na monitoringu pozwanej) podnosząc na rozprawie, że tego rodzaju badania byłyby czasochłonne i kosztowne. Żadna ze stron nie domagała się uzupełnienia opinii w powyższym zakresie.

Sąd oddalił wniosek powodów także o zlecenie biegłemu J. W. sporządzenia opinii uzupełniającej w zakresie nakładów rewitalizacyjnych na budynek zlokalizowany przy ul. (...). Budynek jest użytkowany na cele niemieszkalne oraz znajduje się w strefie zewnętrznej (...), a zatem nie ma wymagań technicznych do zapewnienia właściwego klimatu akustycznego. Uwzględnianie wniosku powodów prowadziłoby do przedłużenia postępowania oraz byłoby sprzeczne z zasadami ekonomiki procesowej, albowiem Sąd był w stanie dokonać istotnych ustaleń na podstawie zgromadzonego już materiału dowodowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie powództwa powodowie zgłosili dwa żądania - odszkodowania z tytułu spadku wartości nieruchomości stanowiących działki nr (...) oraz odszkodowania związanego z koniecznością poniesienia nakładów akustycznych w budynkach posadowionych na tych nieruchomościach.

A. S. oraz G. S. są właścicielami w/w nieruchomości oraz budynków na nich wzniesionych w konsekwencji korzystając z legitymacji czynnej przewidzianej w art. 129 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. 2013.1232 j.t.) byli uprawnieni do dochodzenia od pozwanej odszkodowania z powyższego tytułu.

Legitymacja bierna pozwanej wynikała z przepisu art. 136 ust. 2 ustawy Prawo ochrony środowiska stanowiącego, że obowiązany do wypłaty odszkodowania lub wykupu nieruchomości jest ten, którego działalność spowodowała wprowadzenie ograniczeń w związku z ustanowieniem obszaru ograniczonego użytkowania

Przechodząc natomiast do merytorycznej oceny zasadności wywiedzionego powództwa w zakresie żądania odszkodowania za spadek wartości nieruchomości raz jeszcze wskazać należy, że zgodnie z art. 129 ust. 1 Prawa ochrony środowiska, jeżeli w związku z ograniczeniem sposobu korzystania z nieruchomości korzystanie z niej lub z jej części w dotychczasowy sposób lub zgodny z dotychczasowym przeznaczeniem stało się niemożliwe lub istotnie ograniczone, właściciel nieruchomości może żądać wykupienia nieruchomości lub jej części. Zgodnie z ust. 2 powołanego przepisu ustawy, w związku z ograniczeniem sposobu korzystania z nieruchomości jej właściciel może żądać odszkodowania za poniesioną szkodę; szkoda obejmuje również zmniejszenie wartości nieruchomości.

Zgodnie z przepisem art. 129 ust. 2 Prawa ochrony środowiska właściciel może żądać odszkodowania za poniesioną szkodę (w tym zmniejszenie wartości nieruchomości) „w związku z ograniczeniem sposobu korzystania z nieruchomości”, przy czym - jak się wskazuje w orzecznictwie - ograniczeniem tym jest także samo ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania. Słusznie zauważa Sąd Najwyższy, iż właściciel nieruchomości może bowiem doznać szkody, już tylko jeżeli akt prawa miejscowego wprowadza nowe lub zwiększa dotychczasowe ograniczenia co do sposobu korzystania z nieruchomości lub przedłuża na kolejny okres ograniczenia wprowadzone wcześniej na czas oznaczony (wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 27 czerwca 2012 r., IV CSK 28/12, oraz z dnia 21 sierpnia 2013 r., II CSK 578/12, OSNC 2014, nr 4, poz. 47 z dnia 12 czerwca 2015 r. II CSK 570/14). O ile bowiem właściciel przed wejściem w życie rozporządzenia mógł żądać zaniechania immisji (hałasu) przekraczającej standard ochrony środowiska, o tyle w wyniku ustanowienia obszaru ograniczonego użytkowania możliwości takiej został pozbawiony. Inaczej mówiąc, szkodą podlegającą naprawieniu na podstawie art. 129 ust. 2 ustawy Prawo ochrony środowiska jest także obniżenie wartości nieruchomości wynikające z faktu, iż właściciel nieruchomości będzie musiał znosić dopuszczalne na tym obszarze immisje, np. hałas (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 30 listopada 2010 r., VI ACa 1156/10; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 2010 r., III CZP 128/09; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2009 r., II CSK 546/08; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 kwietnia 2010 r., III CZP 17/10).

Nadto jako podstawę żądania powodowie wskazali także art. 435 kc w zw. z art. 322 oraz art. 325 ustawy Prawo ochrony środowiska z dnia 27 kwietnia 2001 r. (Dz.U. Nr 62, poz. 627).

Art. 435 kc stanowi, iż prowadzący na własny rachunek przedsiębiorstwo lub zakład wprawiany w ruch za pomocą sił przyrody (pary, gazu, elektryczności, paliw płynnych itp.) ponosi odpowiedzialność za szkodę na osobie lub mieniu, wyrządzoną komukolwiek przez ruch przedsiębiorstwa lub zakładu, chyba że szkoda nastąpiła wskutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności. Przepis powyższy stosuje się odpowiednio do przedsiębiorstw lub zakładów wytwarzających środki wybuchowe albo posługujących się takimi środkami. Zgodnie z art. 322 ustawy Prawo ochrony środowiska do odpowiedzialności za szkody spowodowane oddziaływaniem na środowisko stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej oraz z art. 325 ustawy odpowiedzialności za szkody wyrządzone oddziaływaniem na środowisko nie wyłącza okoliczność, że działalność będąca przyczyną powstania szkód jest prowadzona na podstawie decyzji i w jej granicach.

Sąd zwraca uwagę, że literalne brzmienie art. 129 ust. 2 ustawy Prawo ochrony środowiska nie daje podstaw do dokonania rozróżnienia na poszczególne rodzaje ograniczeń sposobu korzystania z nieruchomości. Skoro zgodnie z art. 129 ust. 2 w zw. z art. 135 i 136 ustawy odszkodowanie przysługuje właścicielowi w związku z ograniczeniem sposobu korzystania z jego nieruchomości, to rozumieć przez to należy ograniczenie korzystania z nieruchomości lub jej części w dotychczasowy sposób lub zgodny z dotychczasowym przeznaczeniem, a więc określony przy zastosowaniu art. 140 kc. Jak już wskazywano - jeśli właściciel nieruchomości został ograniczony w sposobie korzystania ze swojej nieruchomości w dotychczasowy sposób na skutek utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania, ale to ograniczenie nie ma charakteru istotnego (bo korzystanie z nieruchomości jest możliwe) - to właściciel może domagać się odszkodowania z tytułu zmniejszenia wartości nieruchomości (art. 129 ust. 2 w zw. z art. 136 ustawy). Ograniczenie takie może polegać na nałożeniu na właściciela nieruchomości obowiązku znoszenia hałasu przekraczającego poziom dopuszczalny przez obowiązujące prawo, a więc obowiązek znoszenia immisji przekraczających przeciętną miarę.

Bezspornym w niniejszej sprawie było, że w dniu 30 stycznia 2012 r. Sejmik Województwa (...) podjął uchwałę nr XVIII/302/12 w sprawie utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla lotniska P. - Ł. w P.. Obszar

ograniczonego użytkowania podzielony został na dwie strefy - wewnętrzną i zewnętrzną, w zależności od odległości od lotniska P. - Ł. i poziomu natężenia hałasu w danej strefie.

Działka powodów nr (...) położona w P. przy ulicy (...) znajduje się w całości w strefie zewnętrznej (...) i ta okoliczność była bezsporna. Odnosząc się do pozostałych dwóch nieruchomości w P. tj. działki nr (...) położonej przy ulicy (...) oraz działki nr (...) położonej przy ulicy (...) leżących na granicy strefy zewnętrznej i wewnętrznej obszaru ograniczonego użytkowania Sąd doszedł do przekonania, że należy je oceniać analogicznie do nieruchomości leżących w całości w strefie zewnętrznej

Do takiej konkluzji prowadzi analiza treści § 6 Uchwały nr XVIII/302/12 Sejmiku Województwa (...) z dnia 30 stycznia 2012 roku który stanowi, że jeżeli granica obszaru ograniczonego użytkowania lub granica strefy wewnętrznej przebiega przez budynek mieszkalny jednorodzinny, szpital, dom opieki społecznej, budynek związany ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, wówczas budynek włącza się odpowiednio do strefy zewnętrznej lub strefy wewnętrznej obszaru ograniczonego użytkowania. Natomiast jeżeli granica strefy wewnętrznej przebiega przez budynek zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, zamieszkania zbiorowego lub mieszkaniowo-usługowy, wówczas budynek włącza się do strefy wewnętrznej przy czym, ***w przypadku budynków mieszkaniowo-usługowych, dotyczy to wyłącznie części mieszkaniowej. A contrario przyjęć trzeba, że budynki wyłącznie komercyjne, położone na granicy stref nie mogą być kwalifikowane do strefy wewnętrznej.***

Fakt położenia nieruchomości na terenach mieszkalno- usługowych oraz potencjalna możliwość przeznaczenia budynków na cele mieszkalne nie został uwzględniony przez Sąd. Wszystkie nieruchomości powodów są wykorzystywane w celach wyłącznie komercyjnych i to stanowiło podstawę do dokonania ustaleń Sądu. Argumentacja strony powodowej nie była wystarczająca do uznania budynków, choćby w części, jako mieszkalnych. Podkreślić należy, iż szkoda powstaje w momencie wejścia w życie uchwały o utworzeniu strefy ograniczonego użytkowania, a Sąd bierze pod uwagę stan z chwili zamknięcia rozprawy. W niniejszej sprawie powódowie w żaden sposób nie zostali ograniczeniu w swoim prawie do nieruchomości w związku z wprowadzeniem (...).

Dla powstania roszczenia odszkodowawczego powodów konieczne było wystąpienie następujących przesłanek: 1. ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości w sposób przewidziany ustawą, 2. powstanie szkody, 3. związek przyczynowy pomiędzy ograniczeniem sposobu korzystania z nieruchomości w sposób przewidziany ustawą a powstaniem szkody. Zdaniem Sądu powołane wyżej przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego nie zostały spełnione.

Dotychczas na nieruchomościach powodów była i jest prowadzona działalność o charakterze usługowo - handlowym. Na skutek wprowadzenia (...) nie uległ zmianie dotychczasowy sposób prowadzenia działalności na przedmiotowych nieruchomościach, jak również z dotychczasowym przeznaczeniem. Brak wystąpienia jakichkolwiek ograniczeń jest uwarunkowany przede wszystkim faktem, że nieruchomości są przeznaczone na cele niemieszkalne, dwa budynki zlokalizowane na nieruchomościach znajdują się w całości w strefie zewnętrznej, co do trzeciego (położonego w granicach stref) nie ma możliwości zakwalifikowania żadnej jego części do strefy wewnętrznej. To z kolei implikuje obowiązywanie innych norm dotyczących hałasu aniżeli w strefie wewnętrznej oraz w zakresie ochrony przed hałasem.

Biegła akustyk powołana w sprawie wskazała jednoznacznie, że do przekroczenia dopuszczalnych norm hałasu w porze dnia na nieruchomościach powodów nie dochodzi. Takie przekroczenia mają miejsce, ale tylko w porze nocnej. Żaden z budynków nie ma obecnie charakteru mieszkalnego co powoduje, że budynki te nie podlegają ochronie akustycznej w godzinach nocnych.

Odnosząc się do twierdzeń powodów, w kwestii możliwości zmiany przeznaczenia budynków np. na cele mieszkalne lub medyczno- edukacyjne są to założenia czysto teoretyczne, na przyszłość, rzeczywisty stan jest odmienny. Nadto Sąd jest związany dyspozycją art. 316 kpc, który stanowi, że po zamknięciu rozprawy sąd wydaje wyrok, biorąc za podstawę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy.

Powodowie domagali się, na podstawie przedłożonej dokumentacji, z której wynika że nieruchomość przy (...) (odpis z kartoteki budynku) ma wskazaną funkcję jako budynku mieszkalnego, określenia szkody z uwzględnieniem wszystkich uprawnień właścicielskich. Powodowie ostatecznie wnosili o sporządzenie opinii uzupełniającej dla nieruchomości przy ulicy (...) o zmniejszeniu wartości nieruchomości albowiem miała ta nieruchomość funkcję mieszkaniową oraz w zakresie nakładów akustycznych na tą nieruchomość. Nadto z przedłożonego zaświadczenia z dnia 13 marca 2007 roku (k. 911) wynika, iż powodowie dokonali zmiany sposobu użytkowania budynku mieszkalno-usługowego na usługowo - handlowy na działce o nr ewidencyjnym 305/2 w miejscowości P., ul. (...). Oznacza to, że nieruchomość jest obecnie przeznaczona na wyłącznie na cele komercyjne, Sąd nie jest uprawniony orzekać na podstawie ewentualnych założeń.

Okoliczności faktyczne sprawy niniejszej mogły stanowić ewentualnie podstawę dla domagania się przez pozwanego odpowiedzialności za szkody, które mogą powstać w przyszłości (jeśli w przyszłości doszłoby do zmiany sposobu użytkowania nieruchomości). Nadto należy zwrócić uwagę na okoliczność, że Trybunał Konstytucyjny wyrokiem z dnia 14 marca 2018 roku orzekł, iż art. 129 ust. 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku Prawo ochrony środowiska jest niezgodny z art. 64 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Wobec powyższego powodowie będą mogli bez przeszkód zgłosić żądanie o naprawienie szkody na podstawie art. 129 ustawy Prawo ochrony środowiska, w przyszłości jeżeli taka wystąpi.

Sąd podziela argumentację, że podstawę roszczeń odszkodowawczych powodów mógłby stanowić art.435kc pod warunkiem wykazania, iż w rzeczywistości pozwany swym działaniem doprowadza do przekroczeń hałasów dopuszczonych w strefie ograniczonego użytkowania. Dla ustalenia tej okoliczności powołany został dowód z opinii biegłego akustyka. Wnioski opinii były jednoznaczne, biegła wskazała, że na nieruchomościach powodów w porze dnia do przekroczenia norm hałasu nie dochodzi. Przekroczenia biegła odnotowała w porze nocy, ale z uwagi na charakter niemieszkalny nieruchomości nie są objęte ochroną akustyczną w porze nocy. Biegła wskazała na rozprawie w dniu 15 września 2017 roku, że obliczeń dokonała w oparciu o dane z monitoringu lotniska pozyskane z Urzędu Miasta P.. Przeprowadzenie bardziej dokładnych obliczeń byłoby możliwe, jednakże minimalny okres badawczy to jeden rok, a nadto wiązałoby się to ze znacznymi kosztami. Strona powoda nie zgłosiła dalszych wniosków dowodowych, nadto nie kwestionowała opinii biegłej.

Mając na uwadze powyższe należy uznać, iż w przypadku powodów nie dochodzi do ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości w sposób przewidziany ustawą. Nadto co za tym idzie nie powstała szkoda, która stanowiłaby podstawę zasądzenia odszkodowania. Objęcie nieruchomości powodów strefą ograniczonego użytkowania nie spowodowało ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, nie doszło tym samym do zawężenia uprawnień właścicielskich i do powstania szkody, dlatego powództwo należało oddalić.

Z na okoliczność, że nieruchomości są wykorzystywane wyłącznie w celach gospodarczych (niemieszkalnych) nie wymagają żadnych nakładów na rewitalizację akustyczną.

Biorąc powyższe pod uwagę powództwo w całości należało oddalić.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc i obciążył nimi stronę powodową, biorąc pod uwagę wynik niniejszego postępowania. Sąd zasądził od powodów na rzecz pozwanego kwotę 5.487 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym 3.600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego, 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, 1.800 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym, 40 zł tytułem opłaty od zażalenia, 30 zł tytułem opłaty od skargi na orzeczenie referendarza sądowego.

Na podstawie art. 113 ust.1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 98 kpc Sąd nakazał ściągnąć od powodów na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Poznaniu kwotę 3.534,33 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych- wydatków związanych z opiniami biegłych wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa tj.: wynagrodzenia biegłego J. W. w kwocie 2.379,39 zł, wynagrodzenia biegłej T. W. w kwocie 1.154,94 zł.

Biorąc pod uwagę powyższe, na podstawie powołanych wyżej przepisów ustaw, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

SSO Anna Łosik

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować;
2. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem proszę doręczyć pełnomocnikom stron;
3. Za 14 dni lub z apelacją.

P. dnia 19 czerwca 2018 roku

SSO Anna Łosik